

et Arbejde, som ikke bør lægges paa nogen Mand. Derfor har det været min Pligt at foreslaa en Deling, og kan jeg ikke opnaa det, vil jeg ikke kunne svare for Forretningernes forfarlige Udførelse. Man kan jo forlange for meget af en Mand; for Ministerens Vedkommende kan det naturligvis ikke habe saa meget at sige, om han har en Medhjælper eller to Medhjælpere; thi Medhjælpen skal hdes, de vedkommende maa hde dem. Naturligvis kan det give Overanstrengelse for Medhjælperen, og selvfølgelig kan det ogsaa medføre, at man maa renoncere paa Medhjælp Nr. 1 og nøjes med Medhjælp Nr. 2, 3, 4, slikt arriverer ingenlunde sjældent, men Ministeren skal jo komme igennem. Smidertid, Rigsdagen gør saadanne Krav til Indenrigsministeriet, at en Udvidelse bør ske. Hvorledes man nu end vil fortære, en Sortering er ganske nødvendig, og ærede Medlemmer, som have gjort sig bekendte med Motiverne, ville ogsaa se, at det er den, man er gaaet til: Landbrugssager nogenlunde for sig, og Kommunesager, og hvad dermed staar i Forbindelse, nogenlunde for sig og Næringsager for sig. Hvorledes man vil omlægge Departementerne, er for saa vidt et mindre væsentligt Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgrets (Bojzen), som talte om, at man maatte have et Landbrugsdepartement, erkendte selv, at der maatte andre, beslægtede Sager ind derunder. Efter min Mening kunne Landbrugssager for en stor Del bedre behandles i et Departement sammen med Kommunesager, som for en stor Del ogsaa har Landbrugskarakter, end egentlig Næringsager; men hvorledes man vil fortære Kontorerne, er et Spørgsmaal. Man kan meget godt sige, at der skal være et Departement under Ministeriet, der behandler Landbrugssager, og et, der beskæftiger sig med Næringsager, og saa stille de beslægtede Sager op med dem og fordele Kontorerne imellem dem; det er et Spørgsmaal, som kommer i anden Række. Men ganske sikkert er det, at en Sortering og dermed en Udvidelse af Rammerne er ganske nødvendig, og, som sagt, jeg har heller ikke hørt nogen eneste reel Grund fremført derimod. Ærede Medlemmer have heller ikke udtalt sig mod Sagen i og for sig. Derimod har man villet sætte denne Sag i Forbindelse med et nyt Ministerium. Denne Tanke er jo gammel her, ofte debatteret, og jeg skal minde om, at et æret Medlem som nylig er død, for Vejle Amts 2den Valgrets (Berg) — det vil findes i Rigsdagstidenden for et Aar eller to siden — har udtalt sig omtrent saaledes — jeg gengiver Tanken, men ikke Or-

dene — Ja, Indenrigsministeriet er for volu-minøst, og det skulde ikke forundre mig, om man en eller anden Dag fik en Revolution at se, hvorefter der blev oprettet et nyt Ministerium, det vil sige, at Indenrigsministeriet blev delt. Det sagde det ærede Medlem, fordi han altid erindrede og havde Grundloven ikke blot i Hjærtet, men ogsaa i Hovedet. Der staar nemlig i Grundlovens § 13: Kongen udnævner og afskediger sine Ministre, han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Altsaa et nyt Ministerium kan blive oprettet, hvilken som helst Dag det skal være, det vil ikke give nogen væsentlig Ulempe, eller nogen uoverkommelig Udgift, thi det, der vil behøves er en Ministerlønning og maaste en Sekretærlønning; ellers kan Inddelingen ske, hvad Dag det skal være. Men overfor ærede Medlemmer, som synes at interessere sig for dette Spørgsmaal, som jeg ikke finder, der er særlig Anledning til her at fordybestig i, skal jeg i hvert Fald udtale, at jeg er fuldt paa det rene med, hvor Delingen kommer og med Nødvendighed maa komme. Den maa komme mellem et Indenrigsministerium, der beskæftiger sig med Landbrugs-, Kommune- og Næringsager, og et Ministerium, der beskæftiger sig med Jærnbanesager, Havne- og Kanalsager, kort sagt alle offentlige Arbejder og maaste Post- og Telegrafvæsenet. Det vil være den naturligste Inddelingsgrund. Jeg har for mit personlige Vedkommende ikke noget imod, at man gaar til en saadan Foranstaltning, hvis det paa allerhøjeste Sted maatte ønskes og vinde Bifald. Det har jeg udtalt mig om tidligere, men det er jo et Spørgsmaal, som ikke med Nytte vil kunne inddrages under Forhandlingen her og ikke staar i mindste Forbindelse med dette Lovforslag. Deri have ærede Medlemmer set fejl, det staar ikke i Forbindelse med dette Lovforslag; thi det Kontorapparat, som skulde tilhøre Ministeriet for offentlige Arbejder, er der ikke rørt ved i dette Lovforslag. Dette Lovforslag her vedrører jo det egentlige Indenrigsministerium, det man saa vilde kalde Indenrigsministeriet, nemlig det Ministerium, som beskæftede sig med kommunale Sager og Næringsager m. v. Det er en Deling indenfor dette. Altsaa, for saa vidt man ønsker en ny Ministerpost oprettet, er det noget, som senere kan komme under Overvejelse. Det har været det og vil kunne komme det paa rette Tid og Sted, men det har intet at gøre med det her foreliggende Lovforslag. Det vil blive ikke et Enten — Eller, men det vil blive ligefrem et Baade — Og, der saa bliver Tale om. Som sagt, jeg haaber, at dette Forslag maa indgaa til nærmere